

عین الصحيح:

«يا أيّها الناس لا تلتفتوا إلى من يتظاهر بالصدّاقة و هو يُخفي عداوته، و عليكم أن لا تغتروا بظاهره»: «ای مردم»

۱) به آن کسانی که وانمود به دوستی خود می کنند و دشمنی را مخفی می نمایند التفاتی نکنید و نباید ظاهرشان فریبتان دهد!

۲) به کسی که وانمود به دوستی می کند در حالی که دشمنی خود را پنهان می دارد توجه نکنید، و بر شما لازم است فریب ظاهرش را نخورید!

۳) به کسی که خود را به عنوان دوست نشان می دهد در حالی که دشمن بودنش را پنهان می کند توجه نکنید، و شما لازم است که تحت تأثیر ظاهر قرار نگیرید!

۴) به کسانی که خودشان را به شما صادق نشان می دهند و دشمنی خود را مخفی می کنند التفات نکنید و شما باید فریب ظاهر را نخورید!

عین الخطأ في ضبط حركات الحروف:

۱) الحَيَاةُ مُسْتَمَرَّةٌ سَوَاءٌ صَحِكتَ أَمْ بَكِيتَ! ۲) الكلامُ كالِدَوَاءِ، قَلِيلُهُ يَنْفَعُ و كَثِيرُهُ قَاتِلٌ!

۳) طَلَبُ الْحَاجَةِ مِنْ غَيْرِ أَهْلِهَا أَشَدُّ مِنَ الْمَوْتِ! ۴) العلمُ نورٌ و ضياءٌ يَقْذِفُهُ اللهُ فِي قُلُوبِ أَوْلِيائِهِ!

عین ما لیس فيه «الحال»:

۱) إِنَّ الْفَارَّ يَسْكُنُ دَاخِلَ الْأَرْضِ و عَدُوهُ الْقَطْطَةُ تَعِيشُ فَوْقَ الْأَرْضِ!

۲) التَّلْمِيزُ أَعْطَى صَدِيقَهُ الْكِتَابَ و حَاجَتُهُ إِلَيْهِ أَكْثَرَ مِنْ صَدِيقِهِ!

۳) إِذَا اخْتَلَطَ التُّرَابُ بِالْمَاءِ و أَصْبَحَ طِيناً يُسْتَخْدَمُ فِي الْبِنَاءِ!

۴) هَلْ رَأَيْتَ حَتَّى الْآنَ ذَلِكَ الْمُتَشَائِمَ و هُوَ يَبْتَسم!

عین الصحيح لجواب الترجمة:

«إِنَّ تَلْمِيزَ الصَّفِّ الْأَوَّلِ يَذْهَبُ إِلَى الْمَدْرَسَةِ بِدَايَةِ السَّنَةِ الدِّرَاسِيَّةِ مُشْتَقّاً و هُوَ يَحْمِلُ مُحَفَظَتَهُ الْفَارِغَةَ عَلَى كَتِفِهِ!»:

۱) با شروع سال تحصیلی دانش آموز کلاس اولی با اشتیاق کیفش را که خالی است بر کتفش گذاشته به مدرسه می رود!

۲) دانش آموز کلاس اول در آغاز سال تحصیلی با شوق به مدرسه می رود در حالیکه کیف خالی اش را بر روی دوشش حمل می کند!

۳) در ابتدای سال تحصیلی دانش آموزی که کلاس اول است مشتاقانه به مدرسه می رود و او کیف خالی اش را بر روی دوشش حمل می کند!

۴) دانش آموز کلاس اولی در ابتدای سال تحصیلی در حالیکه مشتاقانه کیفش را که خالی است بر روی کتفش حمل می کند به مدرسه می رود!

- ١) إِنَّا سَنَشْعُرُ بِالرُّعْبِ إِذَا وَقَعْتَ عَيْنَانَا عَلَى حَيَوَانٍ: قطعاً خواهيم ترسيد وقتى چشمان حيوانى را ببيند.
- ٢) يَبْلُغُ طَوْلُهُ سَبْعَةَ وَ عَشْرِينَ مِثْرًا وَ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ بَيْنَ الْأَشْجَارِ: كه طولش گاهى به بيست و هفت متر مى‌رسد و بر روى شكم بين درختان راه مى‌رود.
- ٣) تَارِكًا آثَارًا عَمِيقَةً فِي الْأَرْضِ بِسَبَبِ وَزْنِهِ الثَّقِيلِ: در حاليكه بخاطر وزن سنگينش آثار عميقى در زمين بجا مى‌گذارد.
- ٤) الَّذِي قَدْ يَصِلُ إِلَى خَمْسَةِ وَ ثَلَاثِينَ طَنًّا وَ اسْمُهُ دَايِنَاسُورُ: كه وزنش بيش از سى و پنج تن مى‌باشد و اسمش دايناسور مى‌باشد!

٦ عَيْنُ الْخَطِ فِي ضَبْطِ حَرَكَاتِ الْحُرُوفِ:

- ١) إِنَّهُ رَجُلٌ صَادِقٌ وَ مُحْتَرِمٌ، فِي يَوْمٍ شَاهَدَ جَمَاعَةً مِنَ الْمُسَافِرِينَ وَاقِفِينَ أَمَامَ الْمَسْجِدِ!
- ٢) لَا يَجُوزُ الْإِصْرَارُ عَلَى نِقَاطِ الْخِلَافِ وَ عَلَى الْعُدْوَانِ لِأَنَّهُ لَا يَنْتَفِعُ بِهِ أَحَدٌ!
- ٣) تَبْدَأُ الْأَسْعَاذُ مِنْ خَمْسَةِ وَ سَبْعِينَ أَلْفًا إِلَى خَمْسَةِ وَ ثَمَانِينَ أَلْفًا!
- ٤) ذَهَبَ وَ سَأَلَهُمْ عَنْ سَبَبِ وَقُوفِهِمْ، فَقَالُوا إِنَّ سَيَّارَتَنَا مُعْطَلَةٌ!

٧ عَيْنُ الْخَطِ فِي الْإِعْرَابِ وَ التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ: «ارحموا عالمًا ضاع بين جهال»:

- ١) ضاع: فعل ماضٍ (للمفرد الغائب) - مجرّد ثلاثي - لازم / الجملة فعلية، و مَوْضُحَةٌ لِلْإِسْمِ النِّكَرَةِ «عالمًا»
- ٢) ارحموا: فعل أمر (للمجمع المخاطب) - مجرّد ثلاثي - متعدّد / فعل و فاعل، و مفعوله «عالمًا» و الجملة فعلية
- ٣) جهال: اسم - جمع مكسّر أو تكسير (مفردة: جاهل، مذكر) - اسم فاعل - نكرة - معرب / مضاف إليه و مجرور
- ٤) عالمًا: اسم - مفرد مذكر - اسم فاعل (فعله: علم، مجرد ثلاثي) - نكرة - معرب / حال (= «قيد حالت» في الفارسية) و فعله «ارحموا»

٨ عَيْنُ «دُؤُوبٍ» حَالًا:

- ١) لِيَتَنِي أَصْبَحَ دُؤُوبًا فِي اكْتِسَابِ الْعِلْمِ!
- ٢) لَا يَتَقَدَّمُ فِي الْحَيَاةِ إِلَّا مَنْ يُحَاوِلُ دُؤُوبًا!
- ٣) مَنْ كَانَ أَمِيرًا يَجِبُ أَنْ يَكُونَ دُؤُوبًا وَ حَلِيمًا!
- ٤) رَأَيْتُ طَالِبًا دُؤُوبًا يَسْتَمِرُّ فِي أَعْمَالِهِ لِأَهْدَافِهِ الْعَالِيَةِ!

٩ عَيْنُ الْخَطِ فِي ضَبْطِ حَرَكَاتِ الْحُرُوفِ:

- ١) الْعِلْمُ نُورٌ وَ ضِيَاءٌ يَقْذِفُهُ اللَّهُ فِي قُلُوبِ أَوْلِيَائِهِ.
- ٢) رَبُّ كِتَابٍ تَجْتَهِدُ فِي قِرَاءَتِهِ، ثُمَّ لَا تَحْصُلُ عَلَى فَائِدَةٍ مِنْهُ.
- ٣) عِنْدَمَا يَنْقَطِعُ نَيَّارُ الْكَهْرَبَاءِ فِي اللَّيْلِ، يَغْرُقُ كُلُّ مَكَانٍ فِي الظُّلَامِ.
- ٤) فِي يَوْمٍ مِنَ الْأَيَّامِ شَاهَدَ جَمَاعَةً مِنَ الْمُسَافِرِينَ وَاقِفِينَ أَمَامَ الْمَسْجِدِ.

١٠ عَيْنُ مَا لَيْسَ فِيهِ الْحَالُ:

- ١) لِمَاذَا تَتَكَاسَلُ فِي دِرَاسَتِكَ وَ أَنْتَ طَالِبٌ ذَكِي؟!
- ٢) لِمَ يَكُنُ الضَّيْفُ يَسْتِطِيعُ أَنْ يَبْقَى فِي الْمَدِينَةِ مُنْتَظِرًا؟!
- ٣) كَيْفَ يَمْدَحُ هَذَا الشَّاعِرُ الْحُكَّامَ الظَّالِمِينَ وَ هُوَ مُسْلِمٌ؟!
- ٤) هَذَا رَأْيٌ صَحِيحٌ غَيْرَ أَنْ كَثِيرًا مِنَ الطُّلَابِ لَا يُوَافِقُونَ عَلَيْهِ!

عَيِّن ما فيه «الحال»: ۱۱

- ۱) کُتِبَ في المٌصحف: خلقنا من کلّ شيء خلقين! ۲) جعل الله لنا اللّیل و النّهار نعمتين دائمیّتين!
۳) کان أبناء اُمّتنا في مجالات مختلفة حاضرين! ۴) وصلنا إلى بیتنا بعد سفرة طويلة مسرورین!

عَيِّن الخطأ فی الحال: ۱۲

- ۱) قامت اُمّی و هي هیأت المائدة و الأطعمه. ۲) ركبت الطالبات سیّارة المدرسة و هنّ فرحات.
۳) جلست المديره فی زاویه القاعة و هي تراقب الحفلة. ۴) نظرت اُمّهات إلى أولادهنّ الناجحين فرحات.

عَيِّن الصحيح في التعرّيب: ۱۳

«آن که صبورانه راه را طی می کند، حتماً ایمان دارد که موفق خواهد شد و به همین جهت احساس خستگی نمی کند!»:

- ۱) من سلك الطريق بالصبر، لأمن أنّه سوف يفوز و لهذا لن يتعب أبداً!
۲) الذي يمشي طريقه صبراً، مؤمن بالنّجاح حتماً، فلا يشعر بالصعوبة!
۳) من يسلك الطريق صبوراً، يؤمن إيماناً أنّه سينجح و لأجل هذا لا يشعر بالتعب!
۴) الذي دخل في الطريق و هو يصبر، ليؤمن أنّ النجاح يحصل له، فلا يحسّ بالتعب!

«قد علّمني والداي أن أحبّ الأطفال و ألقاهم حنوّاً و مبتسماً دائماً!» عَيِّن الترجمة الصحيحة: ۱۴

- ۱) پدر و مادر به من آموخته اند که اطفال را دوست بدارم و همیشه با آن ها مهربان و خندان باشم!
۲) والدينم به من آموختند که دائماً بچه ها را دوست داشته باشم و با مهربانی و تبسم به دیدار آن ها بروم!
۳) والدينم به من یاد داده اند که بچه ها را دوست بدارم و پیوسته با مهربانی و خندان با آنان برخورد کنم!
۴) پدر و مادر من دوست داشتن اطفال را به من آموزش داده اند و این که پیوسته با آنان مهربان و خندان ملاقات بکنم!

عَيِّن الخطأ في ضبط حركات الكلمات: ۱۵

- ۱) لَمَّا رَجَعَ النَّاسُ شَاهِدُوا أَصْنَامَهُمْ مُكْسَرَةً!
۲) الكأسُ زُجاجةٌ يُشْرَبُ فيها الماءُ أو الشّاي أو القهوه!
۳) ازدادت هذه الخرافاتُ في أديان النَّاسِ على مَرِّ العصور!
۴) قَرَّرَ أربعةٌ طُلابٍ أن يَغيبوا عَنِ الإِمْتِحانِ فَاتَّصَلُوا بِالْأستاذِ!

عَيِّن ما لِييس فيه الحال: ۱۶

- ۱) إنفضّ النَّاسُ من حول الإنسانِ غاضباً!
۲) تُواجه المرأةُ المسلمةُ البُلايا فاقدةً أولادها!
۳) لا نمدح إلاّ القومَ جامعةً فيهم الخصال الحسنه!
۴) لا يُضيّع الإنسانُ وقتاً مفيداً لأعمال اللّهُ!

(... الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ هُمْ رَاكِعُونَ) عَيِّن الترجمة الصحيحة: ۱۷

- ۱) آن ها که در حال رکوع کردن نماز می گذارند و زکات می دهند!
۲) کسانی که اقامه ی نماز می کنند و زکات می دهند و در حال رکوع هستند!
۳) آنان که نماز را اقامه می کنند و در حال رکوع کردن زکات خود را می پردازند!
۴) کسانی که نماز را برپا می دارند و در حالی که در رکوع هستند زکات را می دهند!

«تُجَنَّبُني مشاهدةُ حال المحرومين إلى أن لا أَقْصِرَ في حقِّهم و أنا أَقْدِرُ منهم في بعض المسائل!» عيِّن الترجمة الصحيحة:

۱۸

- ۱ دیدن حالت بیچارگان وادارم می‌کند که از حقشان کم نکنم در حالی که در بعضی مسائل از آنها قدرترم!
- ۲ مشاهده‌ی حال بیچارگان من را وادار می‌کند که از حقشان کم نکنم و توانائیم در بعضی مسائل از آنها بیش‌تر است!
- ۳ مشاهده‌ی حال محرومان وادارم می‌کند که در حقشان کوتاهی نکنم و قدرتم در بعضی مسائل از آنها بیش‌تر است!
- ۴ مشاهده‌ی حال محرومان من را وادار می‌کند که در حقشان کوتاهی نکنم در حالی که من در بعضی مسائل از آنها قدرتمندترم!

عیِّن غیرالمناسب للمفهوم:

۱۹

- ۱ «و من قُتِلَ مَظْلُوماً فَقَدْ جَعَلْنَا لَوَلِيَّهِ سُلْطَاناً»: خون نخسبد بعد مرگت در قصاص / تو مگو که مُرَدَم و یابم خلاص!
- ۲ «فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ»: از مکافات عمل غافل مشو / گندم از گندم بروید جو ز جو!
- ۳ «و عبادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا»: تواضع مرد را دارد گرامی / ز کبر آید بدی در نیک‌نامی!
- ۴ «إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ»: بدی گرچه کردن توان با کسی / چو نیکی کنی بهتر آید بسی!

عیِّن الجملة التي ليست فيها الحال:

۲۰

- ۱ يُصْبِحُ النَّاسُ مَسْرُورِينَ فِي فَصْلِ الرَّبِيعِ بَعْدَ مَشَاهِدَةِ الطَّبِيعَةِ الْخَضِرَاءِ!
- ۲ إِنَّ يَصْنَعُ الْمُهَنْدِسُونَ الْبُيُوتَ مُحْكَمَةً لَا تُهَدَّدُ الْحَوَادِثُ أَكْثَرَ الْمَدَن!
- ۳ قَدْ نَرَى تَدَاخُلَ رَوَابِطِ الْإِنْسَانِ وَ الْبَيْئَةِ وَ هُوَ مُضِرٌّ لِلطَّبِيعَةِ!
- ۴ إِنَّ التَّلْمِيزَ الَّذِي لَا يُطَالَعُ دَرُوسُهُ وَ هُوَ يَفْهَمُهَا لَيْسَ نَاجِحاً!

گزینه ۲ پاسخ صحیح است. ظاهره: ظاهرش «ه» ضمیر مفرد است / علیکم أن لا تَعْتَرُوا: بر شما واجب (لازم) است فریب نخورید = نباید فریب بخورید (حذف گزینه‌های ۱ و ۳ و ۴) / يَتَظَاهَرُ: وانمود می‌کند (حذف ۳ و ۴) / «و هو يُخْفِي» [جمله حالیه است]: در حالی که ... (حذف ۱ و ۴)

گزینه ۱ پاسخ صحیح است. کلمه «مُسْتَمَرَّة» بر وزن «مُسْتَفْعَلَة» به صورت «مُسْتَمَرَّة» با حرکت کسره به حرف میم صحیح است.

گزینه ۳ پاسخ صحیح است.

گزینه ۳: و أصبح: جمله عاطفه و واو عطف است.

گزینه ۱: و عدوّه القطة تعیش (جمله اسمیه حالیه)

گزینه ۲: و حاجته اليه اكثر (جمله اسمیه حالیه)

گزینه ۴: و هو يبتسم (جمله اسمیه حالیه)

نکته: ضمائر ه و هو که با مرجع حال مطابقه می‌تواند برای تشخیص جمله اسمیه حالیه شما را راهنمایی کند.

گزینه ۲ پاسخ صحیح است. إنّ تلميذ الصف الأول: دانش‌آموز کلاس اول (ردّ گزینه ۳ - ترکیب وصفی است) / يذهب الى المدرسة: به مدرسه می‌رود / بداية السنة الدراسية: در ابتدای سال تحصیلی / مشتاقاً و هو يحمل محفظته الفارغة: با شوق اشتیاق - مشتاقانه در حالیکه کیف خالی‌اش را حمل می‌کند (ردّ گزینه‌های ۱ و ۳ و ۴ - مشتاقاً: حال مفرد - و هو يحمل: جمله حالیه است و نباید با حرف ربط «که» ترجمه شود. - محفظته الفارغة: ترکیب اضافی و وصفی)

گزینه ۳ پاسخ صحیح است. غلطهای گزینه‌ها:

۱- خواهیم ترسید: احساس ترس خواهیم کرد / چشمان: چشمانمان (عینان + نا)

۲- گاهی: (هرگاه قبل فعل مضارع «قد» یا «أحياناً» بیاید معنای «گاهی - اندک - به ندرت» می‌دهد.) / شکم: شکمش

۴- می‌باشد: گاهی می‌رسد (قد + مضارع)

گزینه ۱ پاسخ صحیح است. محترم درست است: مورد احترام، [بر وزن «مُفْتَعَل» و اسم مفعول صحیح است].

گزینه ۴ پاسخ صحیح است. در گزینه ۴، «حال و ...» نادرست است. «عالمأ» مفعول برای فعل «ارحموا» است. (ترجمه عبارت: رحم کنید به عالمی که میان نادان‌ها تباه شده است!). تشریح برخی نکات در گزینه‌های دیگر:

گزینه ۱: «ضاع» (تباه شد) فعل لازم است و بدون مفعول آمده است. همچنین جمله وصفیه‌ای است که اسم نكرة «عالمأ» را توضیح داده است. (موضحة للاسم النكرة «عالمأ»).

گزینه ۲: «ارحموا» (بر وزن «افعلوا») شبیه هیچ‌کدام از باب‌های ثلاثی مزید نیست، پس مجرّد محسوب می‌شود.

گزینه ۳: «جُهِال» (بر وزن «فُعَال») جمع مکسر «جاهل» (بر وزن «فَاعِل») است و اسم فاعل محسوب می‌شود.

گزینه ۲ پاسخ صحیح است. صورت سؤال گزینه‌ای را می‌خواهد که در آن، کلمه‌ی «دؤوب» نقش حال را داشته‌باشد. در گزینه‌ی ۲، «دؤوباً» حال است. (ترجمه: در زندگی پیشرفت نمی‌کند مگر کسی‌که با پشتکار تلاش می‌کند!)

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه‌ی ۱: «أصبح» از افعال ناقصه و «دؤوباً» خبر است.

گزینه‌ی ۳: «يكون» از افعال ناقصه و «دؤوباً» خبر است.

گزینه‌ی ۴: «دؤوباً» بعد از اسم نكرة «طالباً» آمده است و آن‌را توصیف می‌کند، پس حال است، نه صفت.

گزینه ۴ پاسخ صحیح است. المسافِرین واقفین: عدم تطابق تعداد و جواب گزینه‌ی ۴
ین ← مثنی / ین ← جمع ← حال با صاحب حال باید تطابق جنس و تعداد داشته باشد. / حالت درست: الف)
المُساْفِرین واقفین / ب) المُساْفِرین واقفین.

گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. حال در سایر گزینه‌ها: ۱) و أنت طالب ذکی ۲) منتظراً ۳) و هو مسلم

گزینه ۴ پاسخ صحیح است. ۱) خلقین: مفعول برای فعل «خلق» / ۲) نعمتین: مفعول دوم برای فعل «جعل»، دائمیتین:
صفت / ۳) حاضرین: خبر «کان» / ۴) مسرورین: حال مفرد یا قید حالت.

گزینه‌ی ۲) پاسخ صحیح است. حال از نوع جمله‌ی اسمیه است، پس باید خبر برای مبتدای «هِنَّ» و مرفوع باشد: و
هِنَّ فرحاتٍ ← و هُنَّ فرحاتٌ (جمله‌ی حالیه و محلاً منصوب است)
بررسی دیگر گزینه‌ها:

۱) اُمّ: صاحب حال / قَدْ هَيَّأْتُ.....: جمله‌ی حالیه و محلاً منصوب
۳) المديرّة: صاحب حال / تراقب الحفلة: جمله‌ی حالیه و محلاً منصوب
۴) اللّمّهات: صاحب حال / فرحاتٍ: حال مفرد و منصوب به تنوین جرّ

گزینه ۳ پاسخ صحیح است. صبورانه: صبوراً [حال مفرد] / حتماً ایمان دارد: یؤمن إيماناً [معادل مفعول مطلق تأکیدی در
تعریب] / موقّق خواهد شد: سوف یفوز، سینحج / احساس ... نمی‌کند: لایشعر، لایحس (ردّ گزینه‌های ۱ و ۲ و ۴)

گزینه ۳ پاسخ صحیح است. قد علّمتی: به من یاد داده‌اند (در این‌جا) (ردّ گزینه‌ی ۲) / والدای: والدینم، پدر و مادرم (ردّ
گزینه‌ی ۱) / أن أحبّ: که دوست بدارم (ردّ گزینه‌های ۲ و ۴) / القاهم: با آنان برخورد کنم (ردّ گزینه‌های ۱ و ۲) / حنوناً
با مهربانی (ردّ گزینه‌ی ۱) / متبسماً: خندان (ردّ گزینه‌ی ۱) / دائماً: همیشه، پیوسته

گزینه ۱ پاسخ صحیح است. عین الفعل (حرف اصلی دوم) در ماضی باب «مفاعلة» فتحه (-) است، به عبارت دیگر ماضی
آن بر وزن «فاعَل» می‌آید، بنابراین «شاهدوا» درست است؛ هم‌چنین «مُكْسِرَة» با حرکت فتحه بر روی عین الفعل
(حرف سین) صحیح است، زیرا اسم مفعول (به معنی: شکسته شده) است، نه اسم فاعل.

گزینه ۴ پاسخ صحیح است. در گزینه‌ی ۴ «وقتاً» اولاً جامد [بی وزن] است و نمی‌تواند حال باشد، دوماً مفعول به فعل
«لا یُضیع» است. «مفیداً» نیز صفت «وقتاً» است و حال نیست. در سایر گزینه‌ها به ترتیب «غاصباً»، «فاقدۀ» و
«جامعۀ» حال هستند.

گزینه ۴ پاسخ صحیح است. الذّین: کسانی که (آنان که) / یُقیمون الصّلاة: نماز را بر پا می‌دارند / و یُؤتَوْنَ الزّکاة: و
زکات را می‌دهند (نادرستی گزینه‌ی ۳) / و هم راکعون: در حالی که در رکوع هستند.
تشریح گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی ۱: در حال رکوع نماز می‌گذارند نادرست است.

گزینه‌ی ۲: و در حال رکوع هستند نادرست است.

گزینه‌ی ۳: زکات خود را نادرست است و ضمیر به الزکاة متصل نشده است.

گزینه ۴ پاسخ صحیح است. تُلجِئنی: مرا وادار می‌کند / أن لا أُفَصِّرَ: که کوتاهی نکنم / فی حَقِّهم: در حقّشان / و أنا
أقدِّرُ: در حالی که توانا ترم (جمله حالیه) / فی بَعْضِ الْمَسائِلِ: در بعضی مسائل

گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. عبارت عربی سؤال می‌گوید: «همانا خوبی‌ها، بدی‌ها را از بین می‌برد» ولی مفهوم شعر روبه‌روی آن این است که «گرچه می‌شود به کسی بدی کرد ولی نیکی کردن بهتر است.» [که واضح است این دو عبارت با یکدیگر قرابت معنایی ندارند.]

گزینه ۱ پاسخ صحیح است. در این گزینه «یصبح» از افعال ناقصه، «الناس» اسم آن و «مسروین» خبر آن است نه حال.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه‌ی ۲: «محکمة» حال است.

گزینه‌ی ۳: «هو مضرّ ...» حال است.

گزینه‌ی ۴: «هو يفهمها ...» حال است.

۱	۱	۲	۳	۴
۲	۱	۲	۳	۴
۳	۱	۲	۳	۴
۴	۱	۲	۳	۴
۵	۱	۲	۳	۴
۶	۱	۲	۳	۴
۷	۱	۲	۳	۴
۸	۱	۲	۳	۴
۹	۱	۲	۳	۴
۱۰	۱	۲	۳	۴
۱۱	۱	۲	۳	۴
۱۲	۱	۲	۳	۴
۱۳	۱	۲	۳	۴
۱۴	۱	۲	۳	۴
۱۵	۱	۲	۳	۴
۱۶	۱	۲	۳	۴
۱۷	۱	۲	۳	۴
۱۸	۱	۲	۳	۴
۱۹	۱	۲	۳	۴
۲۰	۱	۲	۳	۴

